

فقدان استراتژی غربی‌ها در افغانستان و نگاه ابزاری حکومت به

گروه طالبان

رحیم حمیدی

کمک های بین المللی می داند. نتیجه این سیاست ها حضور گروه طالبان در چند کیلومتری لشکرگاه، سقوط ولسوالی خان آباد کندز و ... است.

حکومت وحدت ملی به جای نگاه ابزاری به گروه طالبان باید درصدد آن بر آید تا ایالات متحده آمریکا و دیگر کشورهای غرب را متقاعد نماید تا یک استراتژی دراز مدت در مورد افغانستان تدوین نماید و بر مبنای آن عمل نماید. استراتژی غرب را وادار می نماید که کمک هایش را به افغانستان تداوم بخشد و نگذارد که اعتبار حکومت سقوط نماید و گروه‌های شورشی بار دیگر کنترل مناطق را در اختیار گیرد. ما در شرایط کنونی راهی را می رویم که پاکستان برای سال‌های متعددی پیموده است. پاکستان از گروه‌های شورشی به عنوان ابزار استفاده نمودند اما، اکنون گروه‌های شورشی تهدیدی جدی برای حکومت پاکستان است. پاکستان از گروه طالبان حمایت نمود، اما، دامنگیر تحریک طالبان پاکستان شد. این درس خوبی برای حکومت وحدت ملی است که نگاه ابزاری به گروه‌های شورشی نداشته باشد. با این نگاه ما قادر به شکل دهی دولت و ملت نخواهیم شد. شکاف‌ها فعال خواهد ماند و تنش‌ها و منازعه در اشکال مختلف ادامه خواهد داشت. ما ضرورت به نگاه عقلانی به قضایا داریم. طالبان هیچ‌گاه حاضر به گفتگو و مصالحه نخواهد شد. نگاه ابزاری ما را کمک نمی‌کند تا به ثبات و صلح دست یابیم. بنابراین، حکومت باید تلاش نماید تا کشورهای غرب را متقاعد سازد که افغانستان می‌تواند شریک استراتژیک خوبی برای غرب در منطقه باشد و کشورهای غربی باید بر مبنای یک استراتژی دراز مدت به افغانستان کمک نماید. در عین حال، حکومت باید نگاه ابزاری به گروه‌های شورشی را کنار بگذارد و با مبارزه فرهنگی و اجتماعی در کنار استفاده از ابزار نظامی گروه طالبان را متکوب و سرکوب نماید. در غیر آن، گروه طالبان هر روز قدرتمندتر خواهد شد و به نظر می‌رسد که حکومت مرکزی را سقوط خواهد داد.

خروج را روی دست گرفت. سال ۲۰۱۴ سال آخر مأموریت رزمی نیروهای بین‌المللی در افغانستان بود. خروج نیروهای بین‌المللی بار دیگر انگیزه بیشتر به گروه‌های شورشی داد و این گروه‌ها بار دیگر سربازگیری نمود و با قوت تمام به میدان جنگ بازگشت. از سال ۲۰۱۴ و خروج نیروهای بین‌المللی از افغانستان گروه طالبان همواره قدرتمندتر شده است. این گروه با تهدیدات خود شهروندان زیادی را مهاجر نمود و موفق شد که ضربات سنگین وارد تسلیحاتی بر نیروهای امنیتی کشور وارد نماید. بخش‌های از خاک کشور را به تصرف خود در آورد. همه این‌ها ریشه در فقدان استراتژی غرب در قبال افغانستان دارد. از طرف دیگر اما، حکومت حامد کرزی نیز مخالف سیاست‌های ایالات متحده آمریکا در افغانستان بود. این سیاست به ناکامی وضعیت کنونی کمک بیشتری نمود. در واقع، حکومت مرکزی به جای متقاعد کردن ایالات متحده آمریکا مبنی بر حضور دراز مدت سیاست را اتخاذ نمود که منجر به خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان

و کشورهای حامی آن دادند که ایالات متحده آمریکا به دنبال حضور دراز مدت در منطقه نمی‌باشد و با برنامه دولت‌سازی افغانستان ندارد. در واقع، ما با فقدان استراتژی در عرصه نظامی و ملکی مواجه بوده ایم. وضعیت کنونی ریشه در فقدان استراتژی غرب در افغانستان دارد. کشورهای غربی به صورت عام و ایالات متحده آمریکا به صورت خاص در تلاش سرکوب نظامی گروه‌های شورشی بودند. ائتلاف بین‌المللی به رهبری ایالات متحده آمریکا در سال‌های نخست حضورشان در افغانستان موفق به سرکوب تمام عیار گروه طالبان و القاعده شد. موفقیت این کشورها در افغانستان ایده پیروزی کاذب را در اذهان سیاست‌مداران غربی ایجاد نمود. ایالات متحده آمریکا جنگ افغانستان را در همان سال نخست پایان یافته می‌دانستند. به همین خاطر، بدون دغدغه حمله بر عراق را سازماندهی نمودند. بخش از نیروهای آمریکایی به خاطر حمله بر عراق از افغانستان خارج شدند. خروج نیروها از افغانستان این انگیزه را به گروه‌های شورشی

سرمقاله

نسل جوان افغان، مخاطبان فعالیت‌های هندوستان

محمد رضا هویدا

هند در این سالها، هر از گاهی با افتتاح پروژه‌ای در افغانستان بر سر زبانها می‌افتد. هند در این سالها، در افغانستان بارها خبر ساز شده است. افتتاح ساختمان پارلمان جدید، افتتاح بند سلما و ... همه چهره‌ای از هند در ذهن افغان‌ها ترسیم کرده است که این کشور می‌خواهد دموکراسی و سازندگی به هر قیمتی که شده در افغانستان استوار سازد. در حقیقت، هند پروژه‌هایی را برای خود انتخاب می‌کند که تمام مردم افغانستان را در بر می‌گیرد. بند سلما یکی از افتخارات مردم افغانستان است که تبدیل شده به نمادی از سازندگی و روشنایی و زمینه‌ای برای رهایی افغانستان از وابستگی و واردات برق و همچنین ساختمان جدید پارلمان افغانستان نشانه‌ای واضحی از تحکیم و تثبیت دموکراسی در افغانستان است. هند اولین کشوری بود که افغانستان با آن موافقه نامه استراتژیک به امضا رسانید. همین‌گونه هند جزئی از طرح‌های بزرگ منطقه‌ای و جهانی است که افغانستان به نحوی در آن جای دارد. هند در تابی حضور دارد و علاقمند سرمایه‌گذاری در بندر چابهار برای کمک به گسترش تجارت افغانستان است.

هند همیشه یکی از بزرگترین‌ها بوده است. هند یکی از بزرگترین کشورهای جهان و آسیا، یکی از موفق‌ترین و بزرگترین دموکراسی‌های جهان، یکی از قدیمی‌ترین تمدن‌های دنیا، یکی از پر جمعیت‌ترین کشورهای جهان و ... است. هند در عین حال در افغانستان منافع و مصالحی دارد که به شدت در فکر حفظ و تثبیت آن است و هرگز نمی‌خواهد صحنه را برای رقابتی خود خالی کند. هند همان‌گونه که از نگاه سیاسی و امنیتی در مقابل پاکستان قرار دارد، اما از نگاه اقتصادی در مقابل بسیاری از کشورهای این منطقه ایران است. هند هرگز نمی‌خواهد افغانستان جایگاه و پایگاهی برای پاکستان باشد و با بازار خریدی برای ایران، همان‌گونه که نمی‌خواهد این کشور در دست چین رقیب بزرگ، قدرتمند و دیرینه هند بیافتد.

طرح این مسئله که کشوری مثل هند در افغانستان منافع دارد بدون شک خالی از حقیقت نیست. اما باید به این نکته توجه داشت که کشورهای مختلف با توجه به نوع نظام‌ها و دلبستگی‌های فرهنگی، سیاسی، اجتماعی و نوع جهان بینی شان، راه‌های متفاوتی را برای حضور و یا دفاع از منافع شان در کشوری دیگر به کار می‌گیرند. معمولاً کشورهایی که دغدغه‌های ایدئولوژیک دارند، از راه‌های دینی و مذهبی تلاش می‌کنند در کشور دیگر حضور یابند. این‌گونه کشورها با برچسته‌سازی مسائل مذهبی و دینی سعی در حضور در کشورهای دیگر دارند. کشورهایی نیز هستند که به دنبال حضور و نفوذ نظامی هستند و همین‌گونه کشورهای نیز با نفوذ اقتصادی جایگاه ویژه‌ای را برای خود تثبیت می‌کنند. افغانستان در منطقه‌ای قرار دارد که همه این‌گونه تلاش‌ها برای نفوذ کشورهای دیگر را تجربه کرده است. راه‌های هند برای حضور در افغانستان تقریباً منحصر به فرد بوده است. این راه‌ها در افغانستان برای بخش‌های ویژه‌ای بسیار جذاب است. اولین کسانی که از رویکرد هند برای حضور در افغانستان حمایت می‌کنند و طرفدار آن هستند، جوانان هستند. جوانان بخش عمده‌ای از جمعیت افغانستان را تشکیل می‌دهد. در سالهای اخیر جمعیت بزرگی از همین جوانان نیز به مدارج علمی و فرهنگی بالایی رسیده‌اند. طبقه متوسط افغانستان که در سالهای اخیر رو به رشد بوده نیز این نوع کار به شدت حمایت می‌کند. به هر صورت، مخاطبان هند در افغانستان نسل جوان هستند که تشنه صلح و دوری از خشونت هستند. این نسل به دنبال گمشده‌شان، هزینه زیادی داده‌اند و خواهند داد.

هیلاری کلینتون، بازگشت به مداخله‌گری قدرتمند؟

سیلوان کیپل / مترجم: شهباز نخعی / قسمت دوم و پایانی

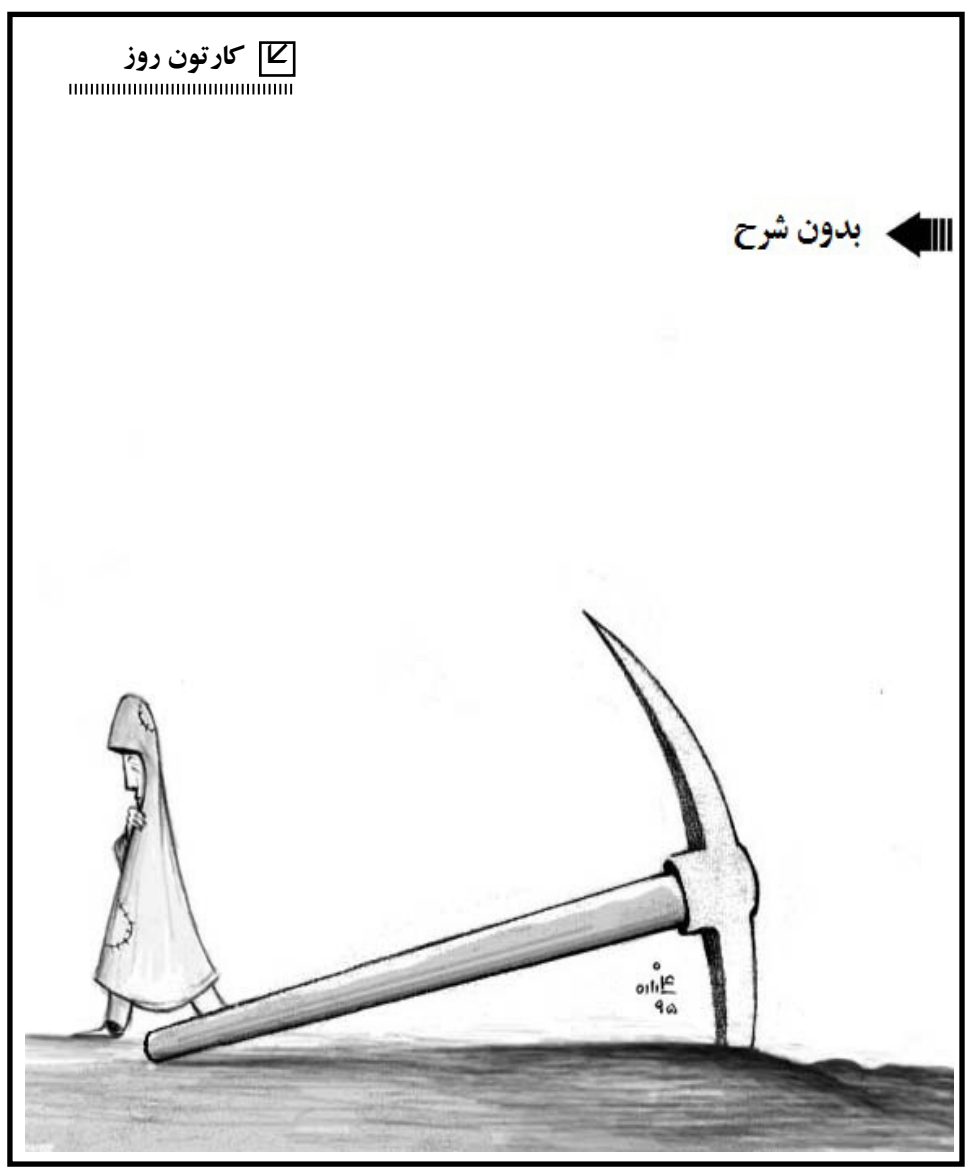

هیلاری کلینتون برای این که نشان دهد «قاعده‌گرایی» - سرکارز انتخاباتی اش چیره است، به عنوان معاون رئیس جمهوری در سال ۲۰۰۹ «جناح میانه» را که نماینده جریان غالب بر سیاست آمریکا است برگزیده است. برای این سمت او می‌توانست یک سیاه پوست یا لاتین تبار را برای جلب نظر کلیت‌های قومی - نژادی انتخاب کند یا کسی را برگزیند که بتواند رای جوانان، که در آن عقب‌مانده را جلب کند. «د فورورد» روزنامه یهودی پیشرو نیویورک می‌نویسد: «او سناتور ویرجینیا تیم کین را برگزید که یک «پیشگام» سیاست آمریکا، عضو کمیته سربان امور خارجه سنا و «میانه فرهنگی است که نمی‌تواند کسانی را که به ساندرز تمایل داشته‌اند» (۸) جلب کند. همچنین کین به «دوستی با اسرائیل» شهرت دارد. با این حال، او از جمله نمایندگان دموکراتی بود که از حضور در کنگره در هنگام ابراد

هیلاری کلینتون به قدرت به وضعیت کنونی که «هیچ رهبر خاورمیانه‌ای دارای روابط نزدیک با کاخ سفید نیست» (۶) پایان دهد، او، وفادار به «عمل‌گرایی» خود امیدوار است که «روابطی شخصی» با رهبران منطقه برقرار کند. آشکارا نزدیک به «آپیک» در راستای بودن در «تفکر آرزومندانه»، نویسنده الحیات پیش‌بینی می‌کند که کلینتون قاطعانه خواهد کوشید از این پس رابطه‌ای گسترده با دنیای عرب سنی برقرار کند و خود را بیش از اواماد در برابر «روسیه و ایران» «خشن تر» نشان دهد و تا حد «زنده کردن ابتکار صلح» اتحادیه عرب در سال ۲۰۰۲ درمورد درگیری اسرائیل - فلسطین پیش رود. این ابتکار، که توسط عربستان سعودی به پیش برده می‌شد و پیشنهاد صلحی کلی را با دنیای عرب بر مبنای عقب‌نشینی کامل از مناطق فلسطینی اشغالی از سال ۱۹۶۷ را می‌داد. در آن زمان با بی‌اعتنایی اسرائیل روبرو شد. در آن طرح، انتظارات اسرائیل دقیقاً با طرح همخوان نبود. با این حال، هیلاری کلینتون همواره به عنوان یکی از نزدیک ترین رهبران دموکرات به «کمیتة امور عمومی آمریکا - اسرائیل» (آپیک) ظاهر شده که لابی هوادار اسرائیل در واشنگتن است. او همواره فلسطینی‌ها را مسئول شکست مذاکرات صلح دانسته و به نفع یک رشته از انتظارات اضافی اسرائیل (به رسمیت شناخته شدن «دولت یهود» توسط سازمان آزادی بخش فلسطین، حفظ دره اردن تحت کنترل اسرائیل و غیره) موضع‌گیری کرده است. با این حال، به خلاف حزب جمهوری خواه که راهکار انتخاباتی آن موضع «دو حکومت» در کنار یکدیگر در صلح زندگی می‌کنند (۷) است، هیلاری کلینتون همیشه، حتی

می‌باید گذشت‌هایی بکنند. تراوب ادامه می‌دهد که اواماسا «حاضر بود به ایرانی‌ها کمک کند تا حفظ ظاهر کنند زیرا درک می‌کرد که آنها به این کمک نیاز دارند. او درک می‌کرد که آنها نیز گذشته و سیاستی دارند و همواره نسبت به واداشتن آنها به عقب‌نشینی تنها با نشان دادن چنگ و دندان بدگمان بود». خلاصه، یک بار دیگر کلینتون درمورد ایران به «نقش واشنگتن» باورداشت و اواماد از آن برهیز می‌کرد.

ترجیح ریاض بر تهران هیلاری کلینتون وزیر امور خارجه دوره اول ریاست جمهوری اواماد در سال ۲۰۱۰ رابرت کاگان، یکی از درخشان ترین نظریه پردازان محافظه کاری نو را به عضویت «هیات سیاست خارجی»، که گروهی از مشاوران دربرون از وزارتخانه بود منصوب کرد. آیا وقتی رئیس جمهور شود از نظریه او پیروی می‌کند؟ شاید مهم تر و نشان دهنده تر از این که سیاست واقعی او وقتی انتخاب شود چه خواهد بود، این است که او با نظر باراک اواماد درمورد داشتن روابط کلی با تهران موافق نیست. رئیس جمهوری ضروری برای ثبات خاور نزدیک می‌داند. از نظر هیلاری کلینتون شرکای ممتاز (بجز اسرائیل) عربستان سعودی، رهبر دنیای سنی، و مصر هستند. در نوامبر سال ۲۰۱۵، هیلاری اصرار داشت که بنیاد بروکینگز برای حفظ فاصله رادیکال با تهران مداخله کند و می‌گفت: «من در اجرای این توافق ایران را به عنوان یک شریک نمی‌دانم، ایران هدف این توافق است» (۵). ریاض از این امر خشنود بود. فزون بر این، از هیلاری کلینتون در شبکه «العربیة» به خوبی پذیرایی خاص می‌شود. جوین کرم، نماینده واشنگتن روزنامه سعودی چاپ لندن «الحیات» می‌گوید می‌توان انتظار داشت که دست یابی

بدون شرح

کارتون روز

روزنامه افغانستان از همه دانشمندان و نویسندگان دعوت به همکاری می‌نماید. هیئت تحریر در ویرایش مطالب دست باز دارد. مقالات وارده بازگردانده نمی‌شود. مسئولیت مقالات به عهده نویسندگان آنها است و تنها سرمقاله یانگتر دیدگاه روزنامه افغانستان میباشد.

روزنامه افغانستان بخش دری و پشتوی روزنامه اوت لوک افغانستان است.

www.dailyafghanistan.com
Email: thedailyafghanistan@yahoo.com

صاحب امتیاز: دکتر حسین یاسا
مدیر مسول: محمد رضا هویدا
سردبیر: حفیظ الله زکی
کاریکاتورست: خالق علی زاده

دو زبان: علی اصغر زاهدی، مصطفی جعفری
مسئول وب سایت: غلام عباس اصلان

آدرس: کابل، شهرک امید سبز، فاز چهار، کوچه ششم، خانه نمبر ۱۲۷-۱۲۷

